

ΝΕΟΛΟΓΟΥ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Σ. Ι. ΒΟΥΤΥΡΑΣ.

ΑΡΙΘΜΟΣ 49.

ΤΟΜΟΣ Γ'.

23 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1894

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Μετά καθυστέρησιν ήμερῶν τινῶν, περιαγαγοῦσαν τὴν ἐν τῷ κοινοβουλίῳ κυβερνητικήν μερίδα εἰς τὴν ἰκανῶς παράδοξον θέσιν πλειονόψης μειονοψήφουσις καὶ συμπολιτεύσεως κωλυσιεργούσσης, ὁ κ. Τρικούπης ἡδυνήθη καὶ πάλιν νὰ συγκεντρώσῃ τῇ παρελθούσῃ δευτέρᾳ ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ἐπτά καὶ ἑκατὸν ὀπαδούς, οἵτινες, ψηφίσαντες ὑπὲρ τοῦ εἰς τὴν προεδρείαν τῆς Βουλῆς κυβερνητικοῦ ὑποψήφιου κ. Β. Βουδούρη, ἀνέδειχαν αὐτὸν πρόεδρον καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν σύνοδον καὶ παρέσχον τῇ κυβερνήσει ἀξιόλογον νίκην κατὰ τὴν πρώτην κρίσιμον κοινοβουλευτικήν μάχην. — Ή ἐπὶ τῇ ἐπιτυχίᾳ ταῦτη, εἰς ἦν συνετέλεσε παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν καὶ ἡ ἐκ τῆς ἀντιπολιτεύσεως μετάστασις τριῶν βουλευτῶν, εὐαρέστεια τῶν φίλων τοῦ κρατοῦντος κυβερνητικοῦ συστήματος εἶνε τόσῳ μείζων, ὅσῳ μετ' αὐτῆς ἀπεδείχθη ἐμπράκτως καὶ τὸ ἀδύνατον τῆς ὑπὸ τῶν ἀνεξαρτήτων βουλευτῶν ἐπιτευχθεῖσης συμπράξεως τῶν ἀντιπολιτευτικῶν μεριδῶν, αἵτινες ἴδιον ἐκάστη ὑπέβαλον εἰς τὴν προεδρείαν ὑποψήφιον καὶ διὰ τῆς κατανομῆς ταῦτης τῆς δυνάμεως αὐτῶν μόνον εἰς μείζονα ἔξαρσιν τῆς πρώτης κοινοβουλευτικῆς νίκης τῆς κυβερνήσεως συνετέλεσαν. — Έν τούτοις οὕτω κατατετμημένης παραμενούσης τῆς ἀντιπολιτεύσεως, τὸ ὑπουργεῖον δύναται εὐλόγως νὰ ἐπαναπάνται εἰς τὰς δυνάμεις αὐτοῦ ὡς πρὸς τὴν ἀπρόκοπτον ἐπιδίωξιν τῆς ἐπιψηφίσεως τῶν νομοθεσίων αὐτοῦ. — Ἀφ' ἐνὸς μὲν δὲν θὰ εἴνει αὐτῷ δυνατὸν πάντοτε νὰ συγκρατῇ ἐν τῷ βουλευτηρίῳ πάντας τοὺς ἑκατὸν ἐπτά φίλους αὐτοῦ, οὓς σύμμερον κέκτηται ἀντὶ τῶν ἑκατὸν δώδεκα τῆς παρελθούσης συνόδου, ἀφ' ἑτέρου δὲ η μὴ εἰς σύμπραξιν κατωθώσασα νὰ συνεννοθῇ πολυνόμης ἀντιπολιτεύσεις δύναται νὰ συνεννοθῇ ἡ τούλάχιστον νὰ συναντηθῇ ἐν τῇ ἀπραξίᾳ, τοῦ κ. Δηλιγιάννη ἐν τῇ πρὸς τοὺς ἀνεξαρτήτους ἀπαντήσει αὐτοῦ ἐκδηλώσαντες ἥδη

διαθέσεις κωλυσιεργικάς. — Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δυσχερῶς θὰ κατωρθοῦτο ἡ ἐκ μόνων τῶν κυβερνητικῶν βουλευτῶν, οἵτινες δέον νὰ δσιν 104, ἀναγκαία πρὸς ἔξακολούθουσιν τῶν ἐργασιῶν ἄπαρτια. — Ἄλλα καὶ εἰ ποτε τινὲς τῶν ἀνεξαρτήτων λεγομένων τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ὡς καὶ ἄλλοτε ἐπραξαν, ἀπεχθανόμενοι τὸν τίτλον τοῦ κωλυσιεργοῦ, διὸ τῆς ἐν τῷ βουλευτηρίῳ παρουσίας αὐτῶν καθίστων τῇ κυβερνήσει ἐνίστε βουλατίν τὴν διεξαγωγὴν τοῦ νομοθετικοῦ ἔργου, θὰ εἰχομεν αὐθίς τὰς ἴστορικὰς ἐκείνας παννυχίδας καὶ τὰς ἀδρόχοις ποσὶ καὶ μεταξὺ μιᾶς κουλουριοφαγίας καὶ μιᾶς σαλεποποσίας ἐπιπονωτάτας ἐπιψηφίσεις ἀνεξελέγκτων τῶν κυβερνητικῶν μέτρων, οἰκτρῶς οὕτω διακωμφδούμένου τοῦ πολιτεύματος. — Τότε θὰ παρίστανται ιδως καὶ ἐκ τῶν δλλῶν ἀντιπολιτευτικῶν μεριδῶν, ἀφοῦ ἡ ἀποχώρησις αὐτῶν δὲν θὰ ἡδύνατο νὰ κωλύσῃ τὴν ἔξακολούθουσιν τῆς συνεδρίας, καὶ οἱ ρήτορες αὐτῶν θὰ κατελάμβανον τὸ βῆμα καὶ διὰ μακρῶν θὰ πήγανεν ἐπὶ τῶν ὑπὸ συζήτησιν θεμάτων ἄλλα πολὺ φοδούμεθα μὴν ἐκ τῶν ἀγορεύσεων τούτων, εἰς τὴν παρέλικυδιν μόνον τῶν συνεδριῶν ἀποδελεπούσῶν, προκύψωσιν ἀκριτομυθίαι, πρωριμέναι νὰ ἐπιδράσωσιν ἐπιζημιῶς ἐπὶ τῆς πορείας τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος, πρὸς τὸ ὄποιον τούλάχιστον μετ' εὐλαβείας ἐδει νὰ προσφέρωνται πάντες, ὡς ἀποτελοῦντος σήμερον τὸν κυριώτατον παράγοντα τῆς ὅλης καταστάσεως. — Ἄλλα ἐλπίσαμεν ὅτι ταῦτα ἄλλως ἡ ὡς προδιαφαίνονται γενήσονται.

Ἡ εἰς Πετρούπολιν ἐπὶ τῇ κηδείᾳ τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου μετάβασις τοῦ νεαροῦ τῆς Σερβίας βασιλέως παρέσχεν ἀφορμὴν εἰς σχόλια τοῦ εὐρωπαϊκοῦ τύπου, νομίδαντος ὅτι ἐν τῷ διαδήματι τούτῳ διεῖδε πρόθεσιν τοῦ βασιλέως Ἀλεξάνδρου νὰ ἔχουνετερωσή ἡ ἀντισταθμίση τὴν δυσάρεστον ἐντύπωσιν, ἢν παρά τε τῷ δερβικῷ λαῷ, ἀνεπιθυμάτως ὑπὲρ τῆς φιλορρωσικῆς πολιτικῆς κεκρυγμένων, καὶ τοῖς ἐν Πετρουπόλει προύκαλεσεν ἡ πρόσφατος εἰς Βερολίνον καὶ Βιέννην ἐκδρομὴν αὐτοῦ. — Εἶνε ἀλ-

θὲς ὅτι πρό τινος εἶχε γείνει ἐξέλιξις τις τῶν παρὰ τῇ αὐλῇ τοῦ Βελιγραδίου κρατούντων πολιτικῶν φρονημάτων μὴ τυχοῦσα τῆς ἐπιδοκιμασίας τοῦ σερβικοῦ λαοῦ, διιδόντος ἐν αὐτῇ τάσεις μαρτυρούσας τὴν ἐπιδρασίν τῶν τοῦ βασιλοπάτορος εἰς γηήσεων. Ἡ εἰς τὸν πρωθυπουργίαν πρόσκληπις τοῦ κ. Κριστίτης καὶ ἡ ὑπὸ τούτου συγκρότησις τοῦ ὑπουργείου κατὰ τὸν μετριοπαθέστατον καὶ διαλλακτικώτατον τῶν δυνατῶν τρόπων, ἀντὶ τῆς παραδόσεως τῆς ἐξουσίας εἰς ἐν μόνον κόμμα, ὅπερ πρότερον ἐπειδιώκετο, ἔστρεψεν εὐνοϊκῶς τὸ ρεῦμα τῆς ἐν Σερβίᾳ δημοσίας γνώμης· ἔδει ὅμως νὰ ἐνεργηθῇ τι καὶ χάριν τῆς ἐν Ρωσίᾳ, τοῦτο δὲ κατορθοῦται διὰ τῆς εἰς τὸν κπδεῖαν τοῦ εἰρηνοποιοῦ Τσάρου παρουσίας τοῦ βασιλέως. — Οὐχ ἥττον ἀνάγκη νὰ ἐνθυμηθῶμεν ὅτι ὁ νεαρὸς τῆς Σερβίας ἄναξ, βαπτισθεὶς ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου τοῦ Β', ἦν πνευματικὸς ἀδελφὸς τοῦ κπδευομένου μεγάλου νεκροῦ καὶ ὅτι ὁ φειλεν ἀπαραιτήτως, ὡς ἐκ τῶν πλοσιαιτάτων συγγενῶν θεωρούμενος, νὰ παραστῇ κατὰ τὴν ταφήν.

Τὸ ζῆτημα τῆς ἐπιδράσεως, ἦν ἐπὶ τῆς διεθνοῦς πολιτικῆς προώρισται ν' ἀσκήσῃ ἡ εἰς τὸν θρόνον τῶν Ρωμανῶν ἀνάρρησις νέου Τσάρου, ἐξακολουθεῖ ἐπασχολοῦν τοὺς πολιτικολογοῦντας· πάντες δὲ σχεδὸν—ὑπὸ πολλῶν ἀλλων τε χαρακτηριστικωτάτων ἐνδείξεων εἰς τὸν γνώμην ταύτην ἀγόμενοι—καταληγούσιν εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι αὐτὴ οὐ μόνον ἔσται ὅμοια καὶ ἀκόλουθος τῇ τέως ὑπὸ τῆς πολιτικῆς τοῦ μακαρίας μνήμης αὐτοκράτορος ἐνασκομένης, ἀλλὰ καὶ θὰ συντελέσῃ εἰς ἐξελίξιν παγιώτερον ἔτι ἐξασφαλίζουσαν καὶ εὐεργετικωτέρους ἔτι ὑπὸ γενικὴν ἐποψίην ἀποφαίνουσαν τοὺς καρποὺς τῆς πολιτικῆς ἐκείνης. Τεκμήριον δὲ τοῦ λόγου ἡ τροπή, ἢν τὸ γεγονός ἐπίνευγκεν ἥδη ἐπὶ τῆς πρὸς τὸν Ρωσίαν πολιτικῆς τῆς Μεγάλης Βρετανίας, ἥτις δὲ ἥδη μέλλει κατὰ πᾶσαν πιθανότητα νὰ παρακολουθηθῇ ὑπὸ ἀναλόγου καὶ τῆς ιταλικῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς ἐξελίξεως. — Πρόγραμματι ἐν τῇ πρωτευούσῃ τοῦ Ἡνωμένου βασιλείου, ἐξ ἡς μέχρι τῆς χθές σχεδὸν ἐξηκοντίζοντο τὰ ὁξύτατα κατὰ τῆς ρωσικῆς πολιτικῆς βέλη, ἔνθα ἡμετίσημά τε καὶ μὴ δημοσιογραφικὰ ὅργανα, ἐξαιρέτως δὲ τὰ συντηρητικά, προθύμως ἐδράτοντο πάσοις εὐκαιρίαις, ὅπως καταγγείλωσι τοὺς ἐν Πετρούπολει ὡς τὰ πονηρότατα βουλευομένους, καὶ οὐ διέλειπον ἐπιδεικτικῶς ἐκδηλοῦντα τὰς πρὸς τὸν τριπλὸν συμμαχίαν τάσεις αὐτῶν, εὐθὺς ὡς ὁ ἐν Δεβαδείᾳ ἐστεμμένος ἀδθενής ἐπαυσεν ἀναπνέων καὶ παρεσχέθη ὡς ἀφορμὴ εἰς ἐκδήλωσιν αἰσθημάτων, ὃν δὲν ὁ ἀντελαμβάνετο πλέον ὃ ἡγηθεὶς τῆς ὑπὸ τῶν "Ἀγγλῶν τοσοῦτον ἐπιμόνως" κατασκοφαντηθεῖσης πολιτικῆς, οἱ ἡγέται τῶν τε φιλελευθέρων καὶ τῶν δυντηροποιῶν ἐν ταῖς ἀγορεύσεσιν αὐτῶν καὶ τὰ κυριώτερα τοῦ τύπου ὅργανα διὰ θερμῶν ἀρθρῶν ἐσπευσαν νὰ πλέξωσι μὲν τοὺς μάλιστα ἐνθουσιώδεις πανυγρικοὺς τῷ ἐκ τῶν ζώντων γενομένῳ ἄνακτι, νὰ θεραπεύσωσι δὲ ἀνεπιψυλάκτως τὴν φιλίαν τοῦ νέου Τσάρου, ἦν παριστῶσιν ὡς μάλιστα χρήσιμον εἰς τὰ βρετανικὰ σύμφεροντα. — Τοῦτο λοιπὸν τὸ γεγονός, διπερ ἡιαν δυνεκίνησε τοὺς θιασώτας τῆς Τριπλῆς, διτίνες τέως ἥπτιζον ὅτι εἶχον ἥδη προσοικειώθη τὴν διασσαν τῶν θαλασσῶν, πρόκειται κατὰ τὰς

ἐκ Ρώμης εἰδήσεις νὰ παρακολουθηθῇ ὑπὸ ἀναλόγου παλινδρομίας τοῦ κ. Κρίσπη, διτὶς λέγεται προτιθέμενος νὰ ἐπωφεληθῇ ἐκ τῆς ἀναρρήσεως Νικολάου τοῦ Β' εἰς βελτίωσιν τῶν πρὸς τὴν Ρωσίαν τέως μὴ λιαν φιλίων σχέσεων τῆς Ἰταλίας. — Καὶ ἡ τῆς ιταλικῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς παλινδρομία αὕτη ἐπιδάλλεται ἀπαραιτήτως οὐ μόνον ὑπὸ τῆς οἰκονομικοκοινωνικῆς θέσεως τοῦ κράτους, ἀπαιτούσης τὴν ἀπόδυσιν τῆς μεγαλομανίας καὶ τοῦ κόμπου καὶ τὴν συγκέντρωσιν πασῶν τῶν ἐθνικῶν καὶ ὑλικῶν δυνάμεων αὐτοῦ περὶ τὴν βελτίωσιν τῆς ἐσωτερικῆς καταστάσεως καὶ τὴν ἀποτροπὴν αἰσθητοτέρων αὐτῆς ἐκδηλώσεων, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῆς ψεύσεως τῶν κενῶν ἐλπίδων, ὅτι τὸ Ἡνωμένον βασίλειον θὰ συνηῆπτε συμμαχίαν πρὸς τὴν ιταλικήν χερδόνησον χάριν τῆς ἐξασφαλίσεως τῆς ἐν τῇ μεσογείῳ θέσεως αὐτῆς ἀπέναντι τῆς κατὰ τὴν θάλασσαν γενομένης ρωσογαλλικῆς συναδελφώσεως.

Ἄλλὰ καὶ αἱ γερμανορρωσικαὶ σχέσεις ὑπὸ τὸν νέον τῆς μεγάλης τευτονικῆς ὄμοισπονδίας ἀρχιγραμματέα φαίνονται μέλλουσαι νὰ τραπῶσι φιλιωτέραν ἔτι ὀδόν. — Πρόγραμματι, ἀν ἀγνωστὸν ἔτι ἐπακριδῶς τυγχάνῃ ποιαν ἐπιδρασίν μέλλει νὰ ἐνασκήσῃ ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς τῆς Γερμανίας ἡ εἰς τὸν γηραιὸν πρίγκηπα Χοενλόε μεταβίβασις τοῦ ὑπάτου τῆς ἀρχιγραμματίας ἀξιώματος, ἡ ἐξωτερικὴ ὅμως αὐτῆς πολιτικὴ πρὸς τοὺς ἀλλοις λόγοις καὶ ὑπὸ τῶν σχέσεων τοῦ νέου ἀρχικαγγελαρίου πρὸς τὸν ἐν ἀποστρατείᾳ σιδηροδρομού φραγματέα φαίνεται προσδιογραφούμενην ὡς θεραπευτικὴ τῆς ρωσικῆς φιλίας κατὰ τὴν διεύθυνσιν, ἥν εἶχε μὲν χαράξει ὁ πρίγκηπος Βίσμαρκ, ἡ δέ ἐγκατελεῖθη μετὰ τὴν ἀποχώρησιν αὐτοῦ καὶ ἀνελήφθη ἐν μέρει μετὰ τὴν συντελέσιν τοῦ ἔργου τῆς Κρονστάδης, ὅπερ καὶ αὐτὸς ὁ κόμπος Καπρίζης εἶχεν ἀναγκασθῆν νὰ ὀμολογήσῃ ὡς ἀποτελέσαν εὐάρσεστον ἀποκατάστασιν νέας εὐρωπαϊκῆς ἴσθμοροπίας. — Ο πρίγκηπος Χοενλόε κατὰ τὰς τελευταῖς εἰδήσεις ἐπισκεφθῆσται τὸν ἔργομίτην τῆς Φρονδικρόύνης, πεποιθῶς ὅτι οὗτος, μὴ ἔχων τοὺς λόγους προεωπικῆς διαφρασκείας, οἵτινες διίστων αὐτὸν πρὸς τὸν πρῶτον αὐτοῦ ἐν τῇ ἀρχιγραμματείᾳ διάδοχον, δὲν θὰ προήσῃ τὴν δυσμενῆ ἐκείνην στάσιν. Ἡ ἐπήρηση μέχρι τοῦδε, ἀφοῦ ἀλλως τε οὐδὲ πολιτικῶν γνωμῶν διάστασις ὑπάρχει, τῆς Γερμανίας ἀνεπαισθήτως ἐπανερχούμενης εἰς τὸ βισμάρκειον σύστημα ἐν τε τῇ ἐσωτερικῇ καὶ ἐξωτερικῇ πολιτικῇ. — Τὰς περὶ ταύτης δὲ γνώμας τοῦ πρίγκηπος Βίσμαρκ, καὶ πρότερον γινώσκοντες οὔσας ὑπὲρ τῆς καλλιεργίας τῆς ρωσικῆς φιλίας, νῦν ἀκούομεν αὐθίς ἐπαναλαμβανομένας ὑπὸ τοῦ δημοσιογραφικοῦ ὅργανου τοῦ ἀποστράτου μεγάλου πολιτικοῦ, διπερ, οἵονει διαγράφον τοὺς δῆσους, ὡφ' οὓς ὁ πρίγκηπος Βίσμαρκ θὰ ἐπανευ ἀποδοκιμάζων τὴν ἐνεργείᾳ πολιτικήν, προσβάλλει ὡς ἀπαραιτητον τὴν ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως καὶ τῶν ἡμετίσημων ὅργανων αὐτῆς ἀποφυγὴν πάσοις ἐκφράσεως, δυναμένης νὰ ἐρυπνεύσῃ ὡς ἀποδοκιμασία τῆς πολιτικῆς τοῦ νέου Τσάρου. Ἐν τιστὶν ἐξωτερικοῖς καὶ ἐσωτερικοῖς ζητήμασι, πρὸς μὲν οὐδαμῶς ὀχετίζονται τὰγερμανικὰ συμφέροντα.